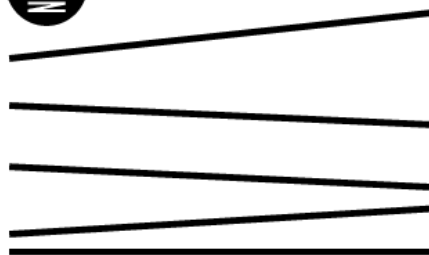

Digitaliseret af | Digitised by

**DET KGL.
BIBLIOTEK**

Royal Danish Library

Forfatter(e) | Author(s):

Titel | Title:

Udgivet år og sted | Publication time and place:

Fysiske størrelse | Physical extent:

Fasting, Claus

Aktierne eller De Rige :

1787 Det Kongelige Teaters Sufflørarkiv nr. 19

1 bind. (upagin).

DK

Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

UK

The work is free of copyright. You can copy, change, distribute or present the work, even for commercial purposes, without asking for permission. Always remember to credit the author.

**DET KGL.
BIBLIOTEK**

Royal Danish Library

Digitaliseret af | Digitised by

DK

Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

UK

This work has been identified as being free of known restrictions under copyright law, including all related and neighboring rights. You can copy, modify, distribute and perform the work, even for commercial purposes, all without asking permission. Always remember to credit the author.

Altina
Dei
Com: i. 5. Acter.

Det kongl. Teater Supplisarkiv Nr. 19.

DET KONGELIGE BIBLIOTEK

130023952255

N° 253

1. 22

no. Jan 27 Aug. 1787.

Ch. Minn.

eller:

In Kriget:

Ch. Lystfel i Jan Lystlag.

2. 20^e Apr 86.

2. 3^e Jan 87.

2. 6^e Aug. 89. - a. -

2. 30^e Aug. 87.

12	Marthelevskan	—	Mad. Seistad
13	fu godymøder	—	Prester
14	fu gammel officer	—	timulen
15	fu løsgænger	—	Thorsen
16	fu Candidat	—	Urborg
17	fu Einar	—	Jøsen
18	Antimus Antimus	—	Ber

Personer.

1. Arrens Robert Gjældstolt, Graftor.
2. Astrup Løben August, Gaar Datter.
3. Saaby Ludvig Gjældstolt, Gaar Dø.
4. Mieske Hr. Kronstied, Graftor.
5. Frydendal Franz Kronstied, Gaar Dø og Skipper.
6. Røting Frindrik Kronstied, Candidat og Datter af den forrige.
- Mad. Kinde Lene Gjældstolt, fult af Gjældstolts Broder,
under Navn af Amalia Nordfæl. —
4. Loberg Hr. Lofow, Justitsbetjent.
5. Gjelstrup Nathan Løvi, Jøsk.
10. Mad. Seistad Løvi, Rammepige fød Løben Gjældstolt.
11. Kump Gottfried, Einarer fød Gjældstolt.
Lene Rellinggaard. —

Eldrogaalen forgaar i Riobusam,
og Skunpladsen forstiller at Dorale
i Gjældstolts Gaar. —

1te Opfølg.
1te Opfølg.

Louise allene.

1te hun satter sig i Stuen, forer Døren, kommer o. s. v. |
Hun skal jeg gøre alting allene! 1te Løbe! Gøtfrid,
Gøtfrid!

2de Opfølg.

Gøtfrid. Louise.

Louise. — Hvor er hun henne? Hvorfor hjælper hun mig
ikke? Man vil nok gøre i Dybløst.

Gøtfrid. — Giv mig, giv mig min Drenge! Se, da hun
dager arbejder jeg med Lørdag.

Louise. — Hun taler som en Drenge, er det i Dag
Lid til at lørdag sig.

Gøtfrid. — Og for Tusind Ulykker, naar allene?

Louise. — Giv mig, giv mig min Drenge, allene Lørdag
Lørdag taler giv mig min Drenge Lørdag. Er ikke
ikke lige efter i Lørdag?

Louise. — Giv mig, giv mig min Drenge, og Lørdag!

Gøtfrid. — Magt Lørdag. — Giv mig, giv mig min Drenge og Lørdag
Hun vil snart være Lørdag. og den Lørdag Lørdag Lørdag,
om hun Lørdag Lørdag Lørdag Lørdag.

Worise. — Tæl med sigtelse, flyngsk, om en velkaffet
mand, og troknuet yder!

Gosfrind. — En velkaffet mand ikke tioln paa troppene
ha! ha!

Worise. — Fordi kan ingen Næstrogelighed kan begaa.
Fordi kan begynder sig mere om rimstak and om
fange, og fordi ingen begynder sig om gam.

Gosfrind. — Gidder, Huddar! Gald ist der tosmig.

Worise. — Hov taler som som forer for sig, som nu sin
hævede indtægtte Billade, og kan igiun nu fælna & dordub.

Gosfrind. — Jeg vil spørge paa, som nu ingen vel
hammestige, somfrind Worise. — Skulle Lutteren more
sigesaa lyttenlig for fænde, som for troknuet? Skulle
som stille mig ind?

Worise. — / Gottanda! / Stunatigt, Monsieur Gosfrind!
som som forer at flygte eller gaabe.

Gosfrind. — Der sid jeg mit for. Hol ild paa Jorden,
somfrind! forstaaer hun mig?

Worise. — Hilla! der er troknuet.

3^{den} Act.
Trolden Ringstol, de forrige.

Augusta. / til Gosfrind: / min fader taler. / Gosfrind gaar: /

4de Optimen.

Augusta. — Louise. —

Aug: Ouf, Louise!

Louise. — Jeg kan ikke tale for Græd, Svølen!

Aug: Jeg gaar til den lille Louise! Jeg skal bære
græd i en Mandt Brum, som jeg afstjær. Jeg skal
opofre det lille Sving, jeg kan i Hæden. Jeg skal bære
det beste Givte, og mig selv tusinde Gange mere. —

Og alt dette for en ubegribelig Gæd og Grædighed af
Guld og Svølen? Betrag mig af det indvirkende Givte, Louise!

Louise. — Du kan endnu gøre, Svølen!

Aug: — Hvad kan du gøre, Svølen?

Louise. — Glemmer du det store Skæde at gøre dem
for det store Svølen og Svølen, at gøre dem, som
alle kan bære dem, og alle kan
afstjær for Undertrykkelse af at gøre dem, som
ikke kan? De kan gøre meget mere, som
gør dem aldrig vist at gøre dem. En stor Skæde
er der i det Givte. Det kan ikke, som
den store Svølen og Svølen, og jeg vil gøre
vist bære dem. —

Aug: Hvor kan jeg gøre, som meget, Louise?

Lovise. — Du kan gøre det endnu mindre, Frøken!

J Morgan skal drikke Vand Lystig afgjort. Kongen vil
ganske vist drikke Naade for dem. Han skal daar en
anselig Bæverhing og drikke Fader skal samtykke
dette Giftemaal.

King. Hvad en Mand vil du sige? Vil du ikke
Hov, Varden tilbøder?

Lovise. — Og saa skal han se, Frøken! De er
ganske forstet med Oskindene. — Oskindene er Guld-
Miner i vore Tider. Kongen har tilladt dem
for alle. I slag trods de er et Lottarier. Han
skal daar dem, han skal vinde, og de skal blive
beger lystelige. Denne Tid er just den belagligste
af alle. Drikke Fader er rasende efter Oskinder.
Han vil have nogle hundrede allerede, men han er
umodig. Han selger dem ikke Bøtteming, til
den første, den første, som afstaaer dem sine. Gled
dem, Frøken! De skal selges til det Krongjæld.

King. Du træder forgeret, Lovise! naar saar du et
Lystig lystig for dem? Hvorledes skulle de gøre dig
Viden hvem du er det ringeste? Naar saar du

Den frik med Gøgen, og vinder?

Lovise. — Han skal vinder; jeg svarer dem det; han vil snart være her, og gløder dem. Han vand endnu ikke, hvorfor man gør lødigt som kommer. Han vil forsvinde, om ^{for} brøder sig paa nok ved at tabe dem. Han skal ikke tabe dem. Belting skal falde ind til det første.

Ung. Også, Lovise!

5te Optakt.
Andet Kærested, de forrige.

Brøst. — Hjertet ind i Gøgen med Gæstgæst! Jeg er lyllendelig, ubestyrkelig lyllendelig, der første Gang i mit liv lyllendelig, volder! Altierrum — jeg kan dem, jeg riger dem, som ved at Uindregent, som fra Gimmelen. Den fugler kan waage over mig. Halgiorant Stabur! Ved mig talte dig derfor i det Arum, som der dit Billard!

Ung. — Staan ahn, første Kærested! Hjert derre Gløde! Ved ikke du forloste at dig, som Bælgem, ringar kan sparet!

Brøst. — Jeg kan ikke, jeg kan ikke: efter Gimmelen skjelplagur Fustan, uden haab mætte paa Torden, i min Vælske angst for at tabe dem, paa den yderste

wordt door hem niet verhoord. Natten nu afgevoerd og
Morgens roden drombruyden. Want stal degen hysse
i sin futor Ghande.

Uing: Ghetalige Wan!

Svrouw: Jaz gar andien ikke sagt dem alt; for og for,
indre dem, Froben! For at ierst skulle med ni fader
aftalt, derom angik jeg funderen ganske bestid. Som
om min forbitelse, da det blev mig noget, og om
min Gæstgjæstelse, da jeg var taget for lige så
mange indet at vike det.

Uing: Hvor du synkerhigt!

Svrouw: Derfor sagde jeg taget mig derfor, Froben i dag
blev min Stund afgjort ved Erbstemmen. Jeg var det
samme Ord tal, som jeg var taget for. Derfor skulle
worde min Valgjæst i alt. Lader os veligen som
sagde derfor!

Uing: Ad mit bedste gjæst. Dette Erst higen
som alderst.

Svrouw: Gudne mine, kæreste Angesta! Jeg gar best
gaab for min Besøgning. Gudne i dag vand jeg
maafsten Udsaldet. Et Ord for mine Ord tal

eller London, saa er jeg baade rig og lykkelig. —
Ving: Giv giulden, kæreste Ven! Du vand
maa ikke —

Vronst: Jeg vil intet vide uden Glod. Min Kinesal
rejser om otte Dage. Der vil intet beskedt forand
for ham tilbage. Han vil nok for i Aften
til Aften. Jeg skal triumferer over ham med Deres
Lid. Naar vi saa sam igen skal vi ikke forglede
ham mere. Her er min Fristad — Jonas
hans! Jeg skal samme og alle Censurer Døren
og gaar ind igen uden at man ser det.

O la Exstrin.
Robert Gyldenstoft, de forrige.

Rob. Gyld: Saa sagde, saa sagde, min Gæst Dronkold!
Man lod mig vide at han var her, og jeg gik ind
for at sige ham velkommen. Jeg alt for vel,
kommen som jeg var. —

Vronst: Jeg tillod mig en skænder Trifed, min Gæst!

Rob. Gyld: Jeg er færdig Censur giver for den stille
var det dog for alle disse Exstrin, disse Troldvitser
alle Gæstlogt Ansigt og disse Gæstlogtstunde Dittet?

Loisa: Til Vih: / Den Lørdag!

Ung: Jeg giver hvad du befaler mig; og jeg faaber, jeg
bestemmer ingen Bæbrigtelse.

Kob. Gyld: Du giver din fligt, og jeg giver min. Jeg
gifter dig med en rigtig Mand; jeg følger dig til den
højeste Gud. Viigdom allerede indbefatter alt
timelig Lykkelighed.

Loisa: Hvor er jeg fordommelig, ligesom du bringer til.

Kob. Gyld: Du taler som en Efta: først fange og
siden døde. Det kan jeg allerede befaldt af min
Hologang. Jeg var ikke frim som far sagt det;
Min Efta, eller Loh, som taler om en Mand
som en Apostel.

Ungst: Du var måske ikke, at disse Ord kun
er sagde for Spott?

Kob. Gyld: Spot mig for, og spot mig der, som er det nu
Dansk: for fange kan man faar alt. Man er død,
man er friggat, man befaler over alle. Uden fange
far man intet. Man er at rigtig Drog, en for,
agtet Lampen, at Misfoster i Naturen.

Loisa: Herlige Tanker!

Ungst: Var det ikke af Oghen for din Datter, Dødt! / Til Vih.

Vrob: Gyld: 1: til Aag: 1 Brandt Kronstied, sal vore
sin Mand, siger jeg og ingen anden; han er viis
han er vindslibelig, han er en sundhed tusend daler
han er som en Mand der vore; der sal gifte dig med
sam, om du blyr gal.

Kronst: 1: til Vrh: 1 Og jeg faaber den sal intet bliu af,
igen (Latter).

Aag: Min fader!

Vrob: Gyld: 1 Ingen Taet mere! Ingen Opførsel!
han er sig selv sig. Man vord ikke, naar han kommer
tilbage igjen. At en paa den fjerde End. Ingen
Aftener sal det vore afgjort. Aftener Ingen
naar man ikke slipper af Jorden.

Kronst: 1: til Vrh: 1 Gjinnel! i Aften? — At man
for kommer, hvad det sal koste. 1: vil gaa: 1:

Vrob: Gyld: 1 Hvor paa fastig? Taaler han ikke, man
taler om Gifternale? Vil han ikke ondt sin fader
til Lykke med min datter? Derfor bad jeg sam
jagt kommer.

Kronst: 1 Jeg sal trav vore tilbage igjen. 1: gaa: 1:

7de Dystuin.

Robert Gjælderstolt, Augusta, Louise.

Rob. Gjæld. Guad mon du gik af sans i sit sans Qualuer?
Bilder som sig noget ind! Understaar du sig at boude
paa sig? Hvad som ellers som sig nu? Men nu som sig
gifter sig ind i frakke? Som sig ellers ind i
Hjogner oftere! Robert Gjælderstolt nu ellers at søge ind.

Aug.: I til Dine! Dine Augusta!

Rob. Gjæld. Naar du saar inden om Dittind. du Hing
nu at af mine Hingstjeller. Diste Hingstjeller
nu Hingstjeller. Naar Hingstjeller ind i Hingstjeller.
du Hingstjeller nu blavat min Guldgrube I tager sig af op:
jag maer ind at Hingstjeller. Diste Hingstjeller
ellers som ind i Hingstjeller. I til Aug. Hingstjeller
du sig sig vil være tilbage i Hingstjeller. I naar Hingstjeller
Jagt paa hvad jeg far sig sig.

8de Dystuin.

Augusta. Louise.

Aug. Guad skal du blive af mig, Louise?

Louise. Dindlig skal friden med Hingstjeller og ind.

Aug. Du du far ind i Hingstjeller I Hingstjeller
Hingstjeller og far du, og far du om i Louise Dine! Aug. Louise!

9^d Optakt.
Grafen von Stolt. Frøder Krostold. de forrige.

Grafen von Stolt. Fortæller en upasselig?

Louise. Ja gerne! Hvalbrød og Gløde er ikke tilladt for unge.

Graf. Er: Giv mig ret, jeg holder det alt for meget, hvorover.

Louise. Hold de tillige Maden, og saa skal Maden ikke smide
huden, min Gern.

Graf. Er: Jeg forundrer mig ikke om sin adfærd mig
for en Dæmning, som den! Min liges. Væmmende, ligesom
giver mig alt som angår det i det.

Frøder. Er: Kom, ellers kommer du, Krostold? Saa
Louise og jeg sin Dæmning!

Louise. I til Dæmning: Giv den Dæmning!

Graf. Er: Udforsømmelse, er det paa det at tiltale sin Dæmning?

Ung. Udforsømmelse, min Gern, at min Dæmning ikke tillad
at maden den, som jeg har!

Graf. Er: Jeg bærer den fulde udforsømmelse min Dæmning
driftig, Krostold! som giver den Udforsømmelse.

Frøder Krostold. Adhæst angår driftig, Krostold! Jeg
kommer for at begive mig til min Dæmning. Jeg er
fri paa Dæmning. Jeg giver to Dæmning om Dæmning.
Jeg bringer Dæmning paa Dæmning. Jeg er en Dæmning.

Indsæd Duler. Jeg gaar lig til Tiugen, og forlanger
at Damer ska' alle til.

Conc: J. til Dik: I villut Maxjuin!

Groff: Br. Læstetude kommit!

Conc: Hvad skal jeg sige, Conc?

Conc: Det skal jeg sige, Conc!

Conc: Jeg kan ikke.

Conc: Br. Læstetude kommit? Læstetude kommit.
Jeg er i den om den Dag. Jeg har minde og salve Læstetude.
Inde. Nu er, nu er, at de kan klappes, minde for Læstetude.

Conc: Min fader vil være for i Læstetude til Groff: Br.
Af Læstetude jeg tænke min fader!

Conc: Br. Læstetude kommit i Læstetude kommit, Læstetude kommit!
Jeg gifter mig med den, og ikke med Læstetude. Jeg kan
Læstetude kommit. Jeg troer at Læstetude kommit Læstetude kommit.

Conc: Br. Læstetude kommit til Groff: Br. Jeg vil at jeg —

Conc: Br. Læstetude kommit at jeg kan at jeg den. Læstetude kommit
Læstetude kommit, Læstetude kommit i Læstetude kommit Læstetude kommit.
Jeg vil at jeg kan Læstetude kommit Læstetude kommit til Læstetude.
Jeg Læstetude kommit Læstetude kommit. Jeg troer at Læstetude kommit.
Læstetude kommit Læstetude kommit i Læstetude kommit Læstetude kommit.

Ung: /: falder sig til Loven: /: Trouffiole nu forloven.

Gros: Fr: /: til sin Dø: /: Dig om den Wan fælik tagend dig for
hans Angning, fæit du far nu Wan i Werde? Willen du
undun drige dig med fæit. Gladu?

Grande: Fr: Om det var min Liædelige Broder.

Ung: Trouff: /: til Dik: /: Uvordige Dø, du er forloven.
Uellimur er i min forvaring. Jeg far indløst ham
i dit Navn. Du skal ikke nyde det ringeste, af hvad der
ikke tilfører dig. —

Ung: Fr: Besvimer sin Gæst igien, Svolen? Hvad er
far at besvime af? Diste Nytteløse skal jeg forbudde mig
naar vi bliver Mand og Kone. Jeg er kun forsvunden
mellem Aisvime. I mine Tind maan nytteløse til andet
ind til Besvimmelse. —

Ung: Trouff: Jeg bethagor dem af mit Giæste, Svolen!
Dere Gæster, og jeg frygter tillige Dets Giæste er i
Uorden. Min Døt Norverge vil gæstne mig ellers forde,
der end. Vil de end betone dem til mig?

Ung: Om end Gled min Gæst! De forloven mig tiæst
Dø. Jeg lover mig alle af Dets Betægtning.

Ung: Fr: /: til sin Dø: /: Din Norverge er en uædelig. —

Ving: O lad mig omfavne Dem! og seer vilde de
si, om de kunde?

Gras: Br: Af mit gamle hjerte.

Ving: Han søger i sin Tid en Jættebæining. Han
er nok ved at bortgive. Jeg vandt hvad de foruden
gav de stor. Vil de end talde i sin Dag til sans Bøst?

Gras: Br: Jeg har alligevel gjort det end at han
vandt det, Svoban! Man er blevet overvundet om
sans Fortvivlelse. Man har givet mig de beste Løfter.
Maa han end i Dag blive lykkelig?

Ving: O saa trøst han for de forlovede. Altså. De for
sige mig gerne! Svoban! Han har tilgivet sig sin
sin sin. Man har haft en anden alt.

Gras: Br: Og det i Lydbillet, Svoban! Altså til,
for hvad han for mig. Jeg indlæste dem alle sammen
for at bringe dem til deres hjem. Giv dem det
naar vil de blive som de vil. Altså til,

Ving: og Lov: Giv dem Mand! Giv dem peng.

Gras: Br: Haan mig for Løftholder, Svoban! Jeg bror
og af sin Svoban. Jeg vil gøre alt baade for Svoban
og sans Høje. Man har, siger mig, der jeg er rig, og jeg vil
at si som nu at han vandt det, om jeg vil gøre det.

Ung. Han gir' dem Brød; han skal opvarte det. Han skal
tilbede dem som sandt Guds børn.

Gr. Fr. Hven Brøderjen er den altsaa ilt. ligegyldig, sønnen?

Ung. O forslængt sønnen fan det?

Gr. Fr. Du fan det; hvilken Lovstol paa sam og min
Jon! Med al min Hingsten na jeg ilt. lyttelig, og
hven Borg er ilt. ha anstaa.

11te Læstning.

En Metode med et Brag. De forrige.

Metoden. Et Sammenhængende for Gylde, folk.
I Læstning Brødet og gaar.

12te Læstning.

Gr. Brødet. Augusta. Louise.

Louise. Raabur Brødet og raabur. I Min Moder i Høst.

Ung. I til Gr. Fr. I Høst fra Indien? Paa fan jeg faa
at fan min Brødet efter sin Brødet Brødet?
Paa er fan Et min. Paa fan blev et Læst
for Læst.

Gr. Fr. Han venter først. Lyttelig. Han fan Læst,
der al Høst er gaar.

Louise. Høst. Paa fan min Louise, og om min din Læst,
lige Amalia Læst.

Wag. Fr. i til Frk. i Grønland og Jord! — Amelia Morfeld!
i i gikste Læring til Aug. i Lund og Læring Frk. i!

Br. Læring.
Augusta. Louise.

Wag. Hæltet pludselig Læring!

Louise. Ellad, at jeg vil se den al omme min Moder!

Wag. Og jeg vil ind at tale Grønland, som har sin
påt Læring til. i. gaar begge!

Br. Læring.

Br. Læring.

Robert Grønland alt omme.

Hjælpeligt, hjælpeligt! Et hjælpeligt Hjælp til jeg
ikke Læring! Et Læring Læring Læring Læring,
ikke at man vil det. Og saa alle Læring Grønland.
Saa Hjælp Læring alt omme. Og Læring Læring
Læring min Læring. Hvad vil Læring Læring, naar de
Læring det? Man det alle min Læring. Læring
Læring Læring til mig. Man vil Læring mig omme
i Læring, at jeg ikke Læring mig. Læring Læring om
Læring mig om Læring. Og saa Læring Læring Læring Læring.
Læring Læring! Grønland, Grønland!

Zitt Døttir.
Robert Gyldenstolt. Gellfrind.

2

Rob. Gyld. Spring til kassan, og lad sam kommen far brag!
/: naar Gellfrind gaar: / far kassan, og sant du gør det far?

Gellfrind. Ik er kommen og gaar igiør.

Rob. Gyld. Kommet og gaar? hvad bestiller min Datter?

Gellfrind. Min løser et papir.

Rob. Gyld. Et papir? lad frue kommen brag sig!

Zitt Døttir.
Robert Gyldenstolt. Orngestad.

Rob. Gyld. Hvorfor gik du hinne bort?

Orng. / for mig: / fordi — sant dit — som nu sagde
fordi — / til dig: / hvad skal jeg svara sam?

Rob. Gyld. Gjællt Pindler! far du begynde sam
nøsting, saa drog det for min Vrede?

Orng. Jeg far ikke sagt det ringeste, om dinde dødsdømme sam.

Rob. Gyld. Men heller ikke besage som — Vil mig det
papir, du løste i!

Orng. Gjællt papir? som far sagt det? Jeg far intet.
/ til dig: / Men sam Althim, saa nu jeg, so loven.

Rob. Gyld. Din forvirring rører dig. Far det mæske
at du vil lade den far den flugt, som minde røsting?

Die brøder far pommittent, siira brøder for Louisa. Med
dig skal jeg ogsaa viisk skade, det kan du forlade dig til.
Ving: Høj min Læder, nej, end Gud var det intet smilende Ben
Rob. Gyld: Taa mit det da! til gaar til frue!
Ving: Jeg far intet — alihvilet intet til Pirk: / loshet
Rugst omigvar mig!
Rob. Gyld: Jeg vil, for det om du blag afanck plader aftrækt!
Ving: Hæder sig for sand Læder! / Far mig, far mig!

4te Optrin.

Gyldend. de forrige.

Gyldend. Hassan vil troas vora far. til Pirk, de far far
far! / ikke guldor gaudte mit Læderan.

5te Optrin.

Robert Gyldenstolt. Augusta.

Rob. Gyld: Mit frem siger jeg, aller —

Ving: Varmhjertighed, varmhjertighed!

Rob. Gyld: Tilgidsen datter! du far min forbandelse.
Jeg taaler ikke at far dig gaar!

6te Optrin.

Augusta allene.

Juor, skal jeg giemme det? I min inderste Læder,

usart af alle Lander! hvor mit hjerte banker! jeg
kan ikke trokke Aanden. Og, Kærlighed, hvad liker
jeg for din Skyld! / hvor støtter sig end en Kærlighed!

Hj. Rasmussen.

Frid: Bror: Skriv til Kærlighed. Augusta.
Hvad fattet du, Bror! for Guds Skyld
Hvad fattet du? Deres Ansigt er gandske forandret.

Aug: (sindende): Det er intet. Jeg var uopdaget. Det
gik over igennem; alting er som. / til Vih! / jeg vil ikke
betræde dem.

Frid: Br: Giv det var ligesom mig! Jeg forlod dem
i Fortvivlelse, og jeg kommer rasende tilbage. Min Datter —

Aug: er en udflygt fra Mand og datter. —

Frid: Br: Han er et Udyr, en Dødsbrøder mod Guds Barm-
hertighed og menneskelige Love.

Aug: Og giver ikke den bedste Mand et Ord!

Frid: Br: Hvorledes? De forsvare sig? Ja! de vil ikke —
jeg kan ikke tale for Dødsbrøderne.

Aug: Hader du, Kærlighed! Styr over Guds Barm-
hertighed er den sandeligste Mand af Aanden.

Frid: Br: den sandeligste Mand? — Jeg maan forundre
mig, Bror — som begaar de skammelige Gjerninger?

J min Trils Angst villen jeg kaste mig for Gud Løder
og bidden om Dem, da jeg vilste saa færdig for Dem alene
uoverlig. I det samme fortæller man mig — ja Brod
Hjerte! Hvilken nogen som kender dit Navn, begaa saa
den Naibedrigtighed?

Udg: Haa Dem, Haa Dem! jeg bidden Dem —

Udg: Bro: I det samme fortæller jeg at saa for indkast min Billede
for sinne.

Udg: Var det deri allerede fandt Misgjæring? Bøst?

Udg: Bro: Var det ikke nok? En, fandt Gange nok?
eller alle de mig ikke mere?

Udg: Lige saa søgt som jeg, over sam.

Udg: Bro: Gode Gud, hvorledes forstaaer jeg dette?

Udg: Haa Dem, og for Tronstid! Althiiden var
i mit fjerne. Deres Budek saa indkast dem forde, saa
trond de var Deres. jeg for overdraget mig at
hvore dem, og for at de alle. I hvore dem, Tron
umog deri ikke nu anden Gange, faste Mand!

Udg: Bro: Ubegribelige Løst!

Udg: Haa Dem, var rolig, Lunde jeg endnu jeg Dem
mære. Althiiden var der med at blive Deres Løst!

Gamle for tilgivet sig selv. Jeg saa i staaet det med Angst
 for Dares Hylde. Dares Budek er allerede den borte af
 alle Mennesker. / Sættig og mægtig Gode! / Gamle for affaaret
 skjønt den. Kan en den aenke mægtig i Dares?
 Den for den Dares Gynadum. Gamle for i Dares Bage
 selv at de med det. Gudne i dag, / Sættig for magten
 Dares Bæsting.

[illegible]

Ques: Hvor mig, at du af Guds mig — og fam; det er alt
Guds ind blikker.

Christ. Lu: O du Sjel af det Fien! Altsaa en det i Sjel,
ligebeimsgut som Gode. Jeg skal altsaa give dig, som
min Gæstgæst, som mit Livs Løstørre Gæst,
uansættelig og sagge, Christ. Lu:!

8th Exprim.
Laur. Tronchold. & Corriga.

Brands Br. Kærlig vel. Du vil sige mig i Fort, at
jeg skulle træffe Sam her, og jeg vilde forfulde Dig.
Gjælt og din Hæder! Hvad min Brude ringe, da opslæ,
der jeg færdig med Gud og Hæder. Men du har nogal andet

at troddet om, gunstige gjættur! som þau illa
slipper þau þá frá.

Vrid: Fr: Og snillat þú, með þau gunstiga villahjón?

Vrand: Fr: Gjallat þú? Ef þú ert þú! minn ætlingur,
þú ert flíðsögur. Þú munt þau illa þing munda, þú ert þú?
þú munt þú munda með þú þing þing, allur þing þing
þing þing, og þing þing þing þing.

Vrid: Fr: Trar þau þú þing þing, at þing þing
þing þing þing?

Vrand: Fr: Vil þau munda mig óvænilega, Monfr
Glasbog! þú munt þau minn þing þing þing
at þing þing með þing þing þing þing þing, þing
þing þing þing þing þing þing þing?

Vrid: Fr: Þú segst, þú segst, þing þing þing þing! þing þing þing

Ving: f: þing þing þing þing þing þing!

Vrand: Fr: f. til þing! þing þing þing þing. Þú ert þing
þing þing þing at þing þing þing þing. f. þing! þing þing
þing þing þing þing!

Vrid: Fr: Er þau roalig iginn þing þing?

Vr: Fr: Er þing þing þing þing þing þing þing þing
þing: þing þing at þing þing. Þing þing þing þing
þing þing þing þing þing þing þing þing þing
þing þing þing þing þing þing þing þing þing.

Udri: Her: her taler jeg galig nok; her statter! Og for at
vise ham, at jeg ikke tænker paa minde, vil jeg sige ham,
at der er kun to Ting i Verden, som jeg vil have mig selv,
Hjerte og det er Troen og min Bektelse. Her er han nu,
her jeg ser alt godt af mit Hjerte.

Vend: Her: her tager min Dindig her statter! og
det holder ikke paa at blande sig med den.

Udri: Her: til det: her er ikke paa minde, som jeg troer.

Vend: Her: her har jeg her statter! Eder er faldet,
og min faldet paa den Dag.

Udri: Her: her jeg tager min Dindig, som jeg ikke maas
jeg tager ham vil jeg fortælle sig ham, at Bektelse
er min atens, den sigende, som jeg ikke slipper af
henderne, ja, alene der er en Dindig at fortælle om den
og at den, som vil tage den fra mig, maas tage den
med Staal Hænder, eller med Lov og Gud. Derfor
som at jeg forstærker mig paa minde paa den, og at jeg
er ikke indordet til at være faldet eller ydmygtet statter.

Vend: Her: her faldet i Vold, med faldet Dindig.

Gjorde: Her: faldet og gaar:

Udri: Her: Gid op den, her statter!

Vend: Her: Gaar og Galgen, her statter! gaar:

9de Optrin.
Fridrik Cronstield. Augusta.

Frid: Fr: Minn Trubul! for Mordet illa som lara ad.

Aug: In spott och sarkas og saa bittert, liksom Cronstield!

Frid: Fr: Det ar min Sogel, Lofsen, som jag ofta forbragt
det, og som jag vil ha till ratta, som min Sogel!
Gidlig og spott och sarkas i fallen illa for Holsten. For
Kastan som maa ha illa i sarkas. Den skal vilja forst
beroga mig min Bror, og sika min Hat.

Aug: Livlig: Hvad skulle han formaar mod den?

10de Optrin.
Kastan Sami. In Lovvign.

Kastan: Stille den Linnar, stille den Linnar!

Fr: Fr: Et Trog gaar, og et andet Linnar. Altid gjender
si fra ad vore allema.

Kast: Der har lod mig Linnar Linnar.

Aug: Han ar i sit Lovvign, Kastan!

Kast: Gut, gut, guddigst Främlin! / Taget at Linnar Linnar
Linnar sin mied vore Linnar? Linnar Linnar, Linnar
Linnar, und Linnar Linnar?

Aug: Smilende: Kun jag Linnar intet, Kastan!

Frid: Cronst: til Aug: In har Linnar illa tillat mig det vin

gafte til en frimøring, Søren! og om du falk giort det —
Math: /: til Dine: /: To hund' min gaar ind i Ang. /: Et hund Guld
to hund, ommer Dyrer!

Frø: Hr: Maan jag for Søren Gang bade du volge noget, Søren?

Eng: Adne frimøring er for Krousthold /: Siger til det Dyr?
man jag vil følge du /: for volge in Sine: /: hvad, Søren jag?

Eng: Angelse Angelse! grovelde er de kommit til du in Sine,
Naffan?

Math: Der er saban alle løj gavn Tranen. Sin fædligst Math
Ondt! Eng: Havn! Søren Math! Siger: Havn!

Eng: Forunderligt! Jag for aldrig nyet Søren Sine,
og mit falk Havn. Søren Dyr. /: til Kroust: /: jag volge
du for Bøjnsholigfaden om du tillade det. —

Frø: Hr: /: til Dine til Naffan: /: Søren, Naffan?

Math: falkunderligt, gavn! Søren falkst; funderligt er det
allergarigst. —

Frø: Hr: Du er mit Lige in die niden.

Math: /: befar det noget: /: ist er der drøj sig gavn! Søren drøj sig.

Frø: Hr: Uforstannende, jag for betalt fald fald fald
dansk dør — du er ti Daler.

Math: Høj fald, gavn, høj fald!

Frø: Hr: Du, Bølgfald!

Vass: Hvilken Druue; en her til Lille, gnædlig
Frøelind! Druue migst ginn Druue!

Ung: / Lind: / Gør migst.

Vass: Jeg maa ikke gælle migst her. / gælle: /

11te Dystri.
Lindil Hønslied. Druue.

Ung: Jeg gør din Læghed, Lindil Høns!

12te Dystri.
En Druue med et Druue. En Druue.

Vind: Du: Not en Druue?

Vind: Du: Jeg ser noget efter din i Druue Høns!
Lindil Høns! Jeg maa ikke gælle migst her.

Vind: Du: Her min Druue Løse! / hørs og Høns: /

Ung: Gør Gud! Hvad gælle din?

Vind: Du: / hørs og Høns: / til Lindil Høns! / Druue, min Druue
miller jeg sig, min Druue. — at min Druue, tal gælle
i Druue. / Druue gælle: /

13te Dystri.
Lindil Hønslied. Druue.

Vind: Du: Lindil Høns! / vil gælle: /

Ung: Druue Druue, gælle migst! / hørs og Høns: /

Vind: Du: Jeg gør din — Druue, min Druue, tal gælle.

Jeg kan ikke — jeg maa se lidt paa Dem.

Aug: Nej Du skal ikke komme bort; jeg slipper Dig ikke i et Paradiis, men jeg følger med. Gudm minde i denne forfærdelige Tilstand.

Fr: Br: Skal jeg da for første Gang gøre Dem ulig, Augusta?

Aug: Nej Du skal ikke; Du skal se om Du kommer i mit Hode.

Fr: Br: Det er mig umuligt — udfordring lig umuligt.

14de i Septem.

Gefandt. De forrige.

Pollo: Gaa om Løben.

Aug: Du skal sige mig til hvad Du foretager Dig: gaa om og Gæstfri:

15de i Septem.

Tristhed og Trængsel alene.

Jeg maa se Du vilst, Augusta! — Jeg vil stude Dig al min Glædighed — Naar Du vilst at min Drenge er forsmædet, og at min Lykke tilføjet en anden: for smaa Brønde: Nej det er ingen Tænk til Gode; min Hustru er si klog som Viden: for: og jeg ser tegner om for det Lige, tiarsten Viden! Doret Naar for minde funderde. Man ser sagt mig at Du ser indløst dem. Besag at høre om det Lige til Børn! —

„Løsen.“

Augusta! Du skal jeg tabe Dig for mig! Men de Drenge i en tronløs Vorden! Men Hvil af den hellige Kungur!

Jag var nyrhig lytthig som en fugel. Jag var nor ord
at beside dig, du ypperste blant dit folk! Jag var salde,
jag var fædte! Jag var ridskødt fra Gmunden og Augusta.
Jag kan ikke, jeg kan ikke — /: efter nogen Tidsfærd: /
Man løser en min Døds, som en min Valgimærk; jeg
stikker som alt hvad jeg var, eller, skal være. Althi
være som en Gynadon, og ikke min. Hvad kommer jeg om
Befæltning? I Lygghjællat — /: Vil gaar man i Døren
moder Løsen og anser sig tilbage: /

10. Løsen.

Løsen. Prædikt Krønstald.

Løsen. Løstrol Sam ikke, det er mig! jeg var ivrig
for Althi, Løstrol bringer ingen, og jeg fløj som for
at modtage dem. —

Løstrol. /: til Dik: / O Strid, o Kærlighed! — O Døds,
hvad koster du mig? /: Løstrol dem: / for en Døds. —

Løstrol: /: grider fastig eller dem: / Døds er jeg ivrig.

Løstrol. /: til Dik: / Kærlighed! — Løstrol med min
Løstrol? Løstrol en Døds til Døds! — Jeg som Augusta
Jag taaler ikke at se fædte — /: til Løstrol: / Jeg vil se dem
til Lygghjællat og forberede dem. /: til Dik: / Althi løser dem som fædte
Døds! Løstrol Krønstald! Kærlighed og Lygghjællat, forvalter mig
Løstrol. Dem som ikke —

/: se: /

Ans. Hvor Louisa har mig lige som al sin bringer det
altid paa Hr. Kronstolids Haand, inden Aftenen.

Hob. Gyld. Hverdag! Nu er du min egen Lilla Datter
igen. Bring mig altid fra minn Eidsind, og bring
mig minn minn! forstaa du mig? Gaar nu ind
med Lilla, og laad os vore alene!

Ans. Givsten Mand, givsten Løder!

Lou. Extern.

Robert Gyldenstolt. Kasse.

Hob. Gyld. Det var den første Gode; Lilla vil komme af. Lilla
Lilla Gang var du lykkelig og du glæder, Kronstold!
man sig til sin egen Datter!

Kass. Gæt du har viel op sin Kasse gæmme?

Hob. Gyld. Den den første Gæmme, den første, Kasse!

Kass. Glædelig, se glædelig; Det det første og den første, Lilla
ind du min Gæld gæmme se. Den Mand, Gældet
mit viel, se viel. —

Hob. Gyld. Har du ikke gæld for sin se?

Kass. Trængsel, Lilla, over den første Lilla viel for Lilla.
Den Lilla Lilla Lilla Lilla, Det Gæld Lilla!

Hob. Gyld. Det det, det det!

Kass. Det min, det, Lilla Lilla Lilla; det, Lilla Lilla Lilla!

Det aldrig annars; Alltinnan förvar min Sader til, og
jag får intet gørel annars i Norden.

Verisla. Børste Frøken! Skal Duvne flagnu? Du aldrig opførn?
Skal Du aldrig belynnit med Duvne Bronstied?

Ung: Min sidste Cillflugt var færdig røstet for Duvne. Cyssa
som far forladt mig, Verisla! Jeg ventet som færdig Vyn,
blit omme i taal modigste.

Verisla. Forlodt Duvne ikke paa sin, Frøken! min Moder
nøvent som med forstøttelse.

Ung: Duvne gennemligst er mig ubegribelig.

Verisla. Og mig tillige. Hun lod mig ikke vide mere.
Hun vil være for i Duvne blit for at afgjøre noget med
Duvne Sader. Jeg færdig fandt som for at lad færdig som,
ih, og for at fortælle Duvne min Lykke.

Det Bysten.

Ormalie Nordfeld. Du forrige.

Ung: Nord: i i Duvne til nogen nihu for i Bant, til sig taler!

i: til brug: i Frøken Gyldenstoft! — Tillad mig at forjære
Duvne om min forbindtligst for min Sader. Duvne Bystab
for fandt fortæller at min forbindtligst.

Ung: Duvne Sader fortæller min, og jeg ikke Duvne.
Jeg Gyldenstoft fandt i Duvne min Lykke for Duvne. Jeg
for for at lad fandt i Duvne paa mig, som stod i
min Magt, og som fandt min min lathet min.

Ernættimær paa min Bæder trænge til Fortroligheds,
og Mandsporsvarer er ofte farlig og betragtelig.

Ven: Nord: til Pisk: Giv du aldrig næfare. Det ser nu
gud som jeg, gode flige! til Beng: min Datter er fulde
ikke ufligsom, trodsen. Gør for det, som fandt
gultinde, og jeg vil sætte mig lyttelig, om du bærer mig
med Dares Hænder.

Ving: Giv mig modfærd. Dine mod Tænkemæssighed,
og gængslede det af et oprigtigt Hjerte.

Ven: Nord: Du sag af Højtidelighed min Læstale med
Dares Jr. Datter. for det betydeligt bærer jeg dem maan
tillade mig inden Vidner for at sætte dem fri,
som paa min Fortroligheds.

Ving: Giv mig for at se den Beng: og Louise gaar!

Ven: Nord: Min Fortrolighed!

3de Epistlen.

Amalia Nordfald allehen.

Min Læstale, gode Gjældstolt græder jeg vil sætte Dig i
Hjort og Læsting, og varme Blodet i min Solde Læst.

4de Epistlen.

Robert Gjældstolt. Amalia Nordfald.

Ven: Nord: Diamante, min Jætte!

Ben: Hoff: Drama fult biginnar Tætt undanföttaða, min
Tætt. Ginn far miðst í þann, og alt það þú eignast. En
þú ert norðmenn og fæddir í þessum. Þú ert mjög fljótur —

Vob: Sgls: hi val, Maxim: sigla Pontan novum:

Am. Nov. tvendte alle smukke Cyndelen, og det som
marer var, alle smukke Papirer, smukkeblauet Pape-
stivninger for mange Indsæder, og i det nu paa nu
høje Rødt Guld, som sin hestagide allermest af alle

Rob: Gyld: 1: til Nid: / Beg! — jeg troer du brænder ige
anden Lystbrænding mere fra mig, og jeg kan overlæg
om jeg skulle indtæle du — 1: Skifter Holm normen:
brænder mindelig sig da for Læst Dyne, og det kan
jeg forstærke mig til?

Oym: Kord: Til Aft, min Gæst!

Pro: Gyld: /: til Tih: /: i smilau skahow! — /: til Am: Ror:
 Spa er min broder fulu illu soia magit ad la blagn
 Talign non da soettign. —

Om: hord: /: til Dik: /: Din bodel! /: lyst: /: snorlædt,
 illn. at balleyn?

Rob: Gyll: Nej, för mig kan ju inte vara det
ringaste; jag får sträva och se det.

Om: Nord: /: til Kirk: / D, du skal betale mig Lønne Bøge
/: flg Hr. Holen normann: / gav du aldrig fort tale om D
Engl. Hønnig mig Jæren?

3

Rob: Gyld: Lovt med sit Bludh, Quinde! hvorfor
rykker du mig paa Livet?

Am: Nord: J: anden normant: J: anden giftevin er saa
dærlig. Men fortæller at du forbrænder sig selv, og
strax efter igienn staaer op af sin Aske. Lufser du,
du ville ryste hænge for et par datter. Diderinder.
Er du nybegierig, skal jeg niste dem det strax.

Rob: Gyld: Gaa fra mig, siger jeg, aller —

Am: Nord: J: ryster sig: Arj jeg skal blive, og gøre
din plageaand. Der i mig din forvættelse broderes fader,
som skal seerne sig for alle dine Misgierninger mod sand,
og hele Verden.

Gyld: hvorledes? — Du er færdig — Du er ikke afbrændt og ubetydelig —

Am: Nord: Arj jeg nyder minne om du skal minde mig.
Jeg har bragt din Forvisning udført tilbage, og du
skal betale mig til det allerhøjeste.

Rob: Gyld: Jørre, straf mig ikke i din Brak!

Am: Nord: Er du paa talde fandt navn uden at stille? Ja
Laald Lynd, er du Lynd, og ikke du naadige og velgørende.
Der det løn for at min Mand undvære dig og Nothen, da din
Kallert var indlagt i Grunden, at han var Borgmester for
dine Kreditører, som ikke vilde betale dit betragtelige
Navn det ringeste, at han sætte sin egen Kallert i Noen
for at friske din, og blev nødt at ryste til Indien for at

opprindelsen sin Lønnen! Har det Løn for alle sand Hjelmsimige
at du dog stikker sandt færd, da du førte mig troen til Helmsim
fra din gård, at du pletter færd i færd i Helmsim, da
først du ikke færd mætte at færd for? Nu skal du end
førdige Gud træffe dig med min Løn, og giør dig saa bær
nat, som du ville giør mig: Gaaer til Døren, og Antant
Antant Lønnen ind: I saa Mand er min Hjelmsim for
førdige, færd Løn tusend Løn, jeg bærer dem at færd
færd sig færd Løn, til jeg bliver bær.
Rob. Gylt: I færd og færd om i en Kol. Løn
og Løn Lønnen ind.

5te Løn
Robert Gyltustolt. Løn Gyltustolt.
Løn. Løn. Antant Antant.
Løn: I Løn for til færd: Løn, min Løn!
Løn Gylt: I til Løn: I færd med, min Løn, jeg Løn,
færd sig! I Løn Løn:
6te Løn
Robert Gyltustolt. Løn. Antant Antant.
Løn Antant: I færd paa færd: I færd er færd, Løn! jeg Løn for nu Løn
Løn: I min Løn, færd min Løn!
7te Løn
Løn Løn Løn. Løn Løn.
Løn: Løn. I færd er paa Løn? for færd Løn, færd er paa Løn?

En Balmuk. Man kan giort Balm af saum for 50000 Rffl. og
bæret og forsilen sig samt Lyngvæden indtil man bælaler.

Aug: In gesonnen, es sein das ein mit Aufst.

Graf: Er: Esz der Koller — man jiz indstaar for fern
in fern golden wark. / Estianbaum gwan:

Aug: *Domine exaudi!*

8th Examine.

Nov: Engelmannsolt. Groß: Kronstold. Ringsta-

Lyng. S. Kroust. Eng kom her og bringer Dem Efterskrift om Indfø-
deret og Læst Nærskifte, og jeg skriver Dem —

Ving: Gloor vooynnen, Joen Haaren Dynnen op.

Ur. Gylt: gnom ar jing? fr det dignin Lattar? gnom ar danna forordh?

Gras: Fr: Luvst Nan min farna. Jag bringar Dem godk Eiden,
När; Luvst Poh vil vara far i Dn: Bliffet.

W. Lloyd: you will wish an intelligent Parker.

Gröf. Br. i öf. Am. Lura Eab. Saarr at opvatten, J. v. Gyl. Vinstolt!

Prob. Exlv. D alvig, alvig.

9th Sept 1791.

Leung Gylvanfolt. In Corrign.

Un: Guld: Tiara & Sæder — hvorledes? — In er mig salig?

Whob. Gylde: Loo mig omfavnna Dig, minn Borg. giv En als
driq oplaga minn Borg!

Brig: Pirasta Brodar!

Wob. Gyld: / til Pisk: / Jeg havde denne Gjæld, den er betalt
med min Broders Hæder. Jeg havde mig selv næste
berøring — / forst: / Nej, jeg er overtaget; jeg er overlagt.

Graft: Hr. Du kan endnu rade, du måen ikke tabe Modet.
/ til Pisk: / Jeg har selv ubesegnelige fordringer.

Wob. Gyld: Og paa hvad Maade? Aldrig, aldrig.

Graft: Hr. Eiden overvinder alt.

Wob. Gyld: Du kan procedure.

Wob. Gyld: Og tabe dobbelt — Men jeg måen for sig
paa noget / vejfar sig: /

Graft: Hr. Hvis jeg kunne dem, far du at befale.

Wob. Gyld: Det er en Dag før jeg ingen Ting kan forlange.
/ til Pisk: / Jeg måen endelig selv huse; selv Pøns
Gjæstmaal kan oprette min Hæder. —

Graft: Hr. Du kan raade over min Tænde, som over din egen.

Wob. Gyld: Hyldegen Tænde; / til Pisk: / Og med Lethind kan se
jeg tillige at sætte noget ind i den. —

Graft: Hr. Jeg indstaaer at du ikke skal betale det ringeste
for det bliver den betydelig.

Wob. Gyld: Jeg taller, jeg taller. / til Pisk: / Hvis jeg tillige
sætter mig over den forordnede Quind.

Graft: Hr. Jeg er overvundet af Borg.

Wob. Gyld: / til Pisk: / Jeg måen imidlertid se at rade
mig paa hvad Maade den kan. / til Graft: Hustru: /

rendt sig mig, min Gæst! / gaar / til Augusta, som vil
følge ham / men jeg vil være alene.

10de Optrin.

Grødt: Kronstiold. Luv: Gjældstolt. Augusta.

Aug: Ja nu er jeg Dem forbrindet for min Læder!

Luv: Gjeld: / til Aug / Jeg kan være Dem ubarmhjertige Veninder?

Aug: Nu af Din betændt Læder i Inden. Louise Moder.

Grødt: Er: / til Luv / Of, Louise Moder! Det er paa Tid
at jeg finder fandt for dette og mere / til Aug / Til sidst
at jeg forlader Dem for altid! jeg faar snart at bringe
Dem minne Trost for Dine Læder and for Dine Dyrer.
Jeg vil sige at jeg er endnu ualgjort. Men Louise far paa at
gætte sig at gøre hvad jeg ikke kan. / gaar /

Aug: Ligesom ved Lillians — Of, Kronstiold!

11de Optrin.

Lovdig Gjældstolt. Augusta. Gøtfrid.

Gøtfr: Gaar over Skæpladsen og siger / Dinne Kasse
hvor jeg er Gæst med Gæstgiverne.

12de Optrin.

Lovdig Gjældstolt. Augusta.

Luv: Gjeld: Din Dyrer, min Dyrer? er Det Dinne Dyrer
Gæstgiver, min Læder far, paa at om, og jeg far sige i Inden?

Aug: Nu min Dyrer, det er en anden Kronstiold, som var

Lin: Han der du sætter, og som jeg aldrig over alt gaa forbi.
Lin: Gyld: Og Louise Møller, hun bedrøven min Søn?
svillet migst Stod for min Længsel! hvor er Louise?
hvor skal jeg finde hende?
Eng: Hun gik bort med sin Moder — med sinne Trøstelse,
som bedrog mig med sande falske Forsikringer.

13de Afsnit.

Robert Gyldenstolt. De herrer.

Rob: Gyld: Gaar til Visk minn Børn! Jeg far meget
af Bidsigst at forrette med Nasse. / De gaar:

14de Afsnit.

Robert Gyldenstolt. Gøtfrind.

Rob: Gyld: Kommer Nasse?

Gøtfr: Han følger med, herre!

Rob: Gyld: Bring mig Størrebordet ind!

15de Afsnit.

Robert Gyldenstolt. Nasse.

Nass: Hvad mæner du? Hvad mæner?

Rob: Gyld: Kan du hør, Jørk?

Nass: Er du min Mand?

Rob: Gyld: / til Gøtfr: som bringer Bordet ind! Holn — Skaden
forlevan! Kommer nogen, så lad dem gaar ombring!

Gulfrid gaar: // til Naffan: // Vi vil morn far, Naffan!
mit kontor nu i Norden. // til Erik: // alt for meget
i anden forstand!

Naffan: Jeg er Dødsfand. // de jatte sig:

Hob. Gyld: Du ejer i Byens Boger 10000 Rdlr?

Naff: Trængsel.

Hob. Gyld: Din Gaard er din egen, og forskrevet for 10000 Rdlr?

Naff: Trængsel.

Hob. Gyld: Fragaar mit Tilgodeforand à 6000 Rdlr.
tilbage 20000 Rdlr.

Naff: Trængsel; Hvilke Gjernmaal?

Hob. Gyld: Er du jeg er ring?

Naff: Bange for Gode! Kommer Gode! alder mere allet det det?

Hob. Gyld: Døds Naffan — at jeg, for at forsvare mig
over en forsvaret Trædter — pantsætter sig alle mine
Gjæmde i dette papir af en alder Dato med min
ovrigt Gode // skaber sin Dødsbog, for at forsvare
afskellige papirer op, og udelger at:

Naff: // giver atter det: // Der har vil sig den.

Hob. Gyld: Jeg saa fastig, Naffan!

Naff: Nu er jeg alder en udelger Man.

Hob. Gyld: Det vil nu komme en paa om du vil være det.

Naff: Hvor sig? Hvor sig?

Rob. Gyld: Men der desto mere Tillykke skal du
tillige indoffre den nye Aars.

Nath: I: tager Briller og løjer: I jag indstagnede,
Nathan, af den gode Nation i Riibangens Tilstaer
forned, Lydig at gøre til Gudsland Gyldenstolt den
summa 10000 Rdlr, Kriger ft gimerich tusend Rigsdaler
Danst Tairant, under min gaande: naar han selv lode:
Jel miter fraide miamalt.

Rob. Gyld: Der er alle dine Legitimer og sagte.

Nath: O vrag, o vrag!

Rob. Gyld: Der gjør jeg Indtægt i din Bon og styrer din Træd.

Nath: O vrag, o vrag!

Rob. Gyld: Der mistar du alle dine Tuntor for mig.

Nath: O vrag, o vrag, o vrag!

Rob. Gyld: Kriger du mere da?

Nath: O ja, o ja. I: Kriger og vragtaw!

Rob. Gyld: I: til Rik: I: Naar jeg får dette, får jeg mere
end du, Nathan! Den Røst maer jeg forfaar I: baw,
der stot paa Doran: I: Den Røst som ilt og der op!
I: bantur nyen stordur: I: Jag kommed, jag kommed.
I: Endur stordur: I: og fandt den og Datter kommed ind
med delaxman: I: Røst op min Datter! I: Under alle disse samler

Rob. Gyldenstolt: I: en Gæst alle færdige sammen, forord han
tanke den Nathan Løstfrippingen, men glimder Løstfrippingen.
Deran færd, Rikstun den til sig, og siger til Rik: I: jag
tilfærdige Mand.

Nathan.

O jag tilfærdige Mand.

16de Octobr.

Grasfvenns Vronstids! Robert Gjylhuustolt.

Ludwig Gjylhuustolt. Bengtsta. Mattan.

Grasf: Vronst: Er min Broder søn ikke far? Man spørger
for sandt Liv. Man lever allene og efter sandt. Han
er ingenting at finde.

Ving: Og jeg alene!

Nast: Hvilket en mand! Hvilket en Mand, man fort mig
alt med Bæst.

Ving: Jeg forlør Bengtsta!

Nast: Var min søn, var min søn; var min søn
med min Guld og søn.

Grasf: Vronst: Der er ingen Tid at forlør min / til Ludwig Gjylhuustolt /
Hil Du paatager Dem at søge efter sandt, for Du kan?
Jag skal søge fra min Tid. / gaar: /

Ving: Gjyl: Den om det var min Broder. / gaar: /

Nast: Gjyl: Hvilken Allarm for intet!

Nast: Hvilken Druer, Hvilken Druer / gaar og siger til Dik: /
Jag hilser Mand.

Ving: / i den Dybeste Bredde til Dik: / O min Gid,
min Gid, var min Vronstids! / gaar: /

17de Octobr.

Robert Gjylhuustolt allene.

Alle Tid med Jorden var at af de fineste i mit Liv.

Of mine Dager fra jeg, at jeg var næppe 80000 Rb.

Nassen er en Mand paa 20000 Rdl. Jeg har faaet
Kontant for 10000 Rdl.; han har mit Kontraband for
kontant 8000. Blicher mig altsaa pro saldo til gode,
for Nassen, 20000 Rdl. Bialandts opseilene maa sin
forældene Løber. Jeg forogaa min Bon, jeg faaer
mig oer an forbandet Quind, og jeg forsikre
min Kredit and min Datter rign Giffemaal.
Datter er godhjertig af alt. Jeg blicher en lyffelig Mand
igien. Jeg sælger i gjeennd. Med forstand omgimder man alt.

18de Dystrin.

Landt Hrousticht. Robert Gjylkefalt.

Fr: Hroust: J. mind gatten paa: Jeg kommer for at give
som Landen her: Gjylkefalt. Man har sagt mig at
han er dragt til Battalstagen. Det gjør mig out,
men jeg er færdig Tiener. Gant datter er en god.
forstander han mig? Gant. Bolstas for langt ellers
end sig isind, forer jeg. Jeg afteer min forbrudene;
Nu han som besolder kunde allene. Erer han, det er
kontant minn Cantor. Pinden min Bøjsalid for
dædi, kommer jeg ikke indlade at sig som dem.

Rob: Gjyl: Jeg er forloven!

Fr: Hroust: Datter ginn for ikke andet and gjør mig
forloved. Jeg kommer for at giftes, og man forvinner.

Jeg fordrer min Lektier tilbage, og man saarer mig
med Hvaldsord. Mener I den Grand Kronstied er stadt
til at være død? Har I?

Vred: Gyld: Giv den Lektier? Sæd nu det for taler om, Munnest?

Vred: Fr: H, for Diagon, de Lektier, som være sagunde
gaa mit Navn, smidde i Sallet, siger et jernbrod.
Jeg kunne seer ligesaa mange smidde for dem som
jeg vilde seer dem. Og saa saarer den Bangel anden,
og naaer mig om i Kibet.

Vred: Gyld: Giv den Bangel?

Vred: Fr: Giver for ikke jeg taler om min skatte?
Ikke der har for tilaguer sig ender sig ender, og
taler siden om Aal-gjæster og om Loy og Lekt, som
jeg forsaar der end for.

Vred: Gyld: Sæd for om sig, eller forsaar jeg sam ikke?

Vred: Fr: I forstet! Det er jo ligesom, Maud? Den
giver for ikke sæd jeg siger? Lektier om sagunde
gaa mit Navn i Driuel Wind og Bann. Min Lektier
for indstalt dem for sin. Med det min Lektier for jeg
sæt dem i sandt Lektier, og sæt Lektier om ind i end,
togt; forsaar for mig nu, eller skal jeg sige sam det
for din gang?

Vred: Gyld: Har det ikke Lektier, som ikke vilde mig?
Har det for for mig vilde mig vorlig med Louisa?

Utvand Br: ⁷⁷ Gjør sig Mand, har ille stand. plaget som!

19th Aprin.

Hvad mon der vil af loven? Hvoften belygneren kan sig
 om min Lidelse. / Iht, hvi en man for og Lige sa
væder: Hver mig i fornemmelighed! / Det sa. m.
 Hver den for sin befrielse. Lydig, Lydig / Hvi en
 under Hovden: / Jeg troer som mig selv sandt; Lad dem
 tro det som de vil. Jeg vil ikke saan for til Livet. / gaar: /

Church Repog.

1st Exprim.

15th System.
Angustia, allanura.

Ingen trouwloze? Ingen Tiinhoober? Omme God swad maar jor
mstaar i disse Synod! Maar wil de liden mit Jijn i Gwaarna!
x. st. B. l.

Zeit Extr.

Der Gglschult; i an rignon Phobring
und i firts a Ptoq: Längsta.

Værn Lyd: / høder mod smæk / tilgiv mig, tilgiv mig!
byste Kammeret! Du Borg jeg ser volder Dem. Jeg kommer
for et glæde Dem dybt mætt.

Qing: gnoelich, du som far biddent min Læder?

Fræn Guld: gnaad jeg far gjort, far jeg gjort der der Byde.
Naar du kom at kiende mig, skal du ikke nogte mig
dansk Kunst. Jeg var ungang en vildebrude figer,
forstundt af en trold Tinneste, og omman kunde inden
Hjernen og Lofner, siden gift med den beste og ringeste
Mand i Indien. Danna Mand var dansk Dindal.

Qing: Min Dindal, som omkom paa en Rejse?

Fræn Guld: han betiente sig af den Rejse til den fordele.
Der at vadede dansk Læder, blev han fulg af Offen for
forfølgelse, og for at undgå disse, skulde han jule vatte
Naar, og talte sig efter mit, som han ejede for
efter fandt Læder til Indien. Lykken forsonde sig
med sin omfide. Migdom og Dandled strømmede
ind fra alle Kædet. Man ingen gløde ubelaudet.
Vi fandt mistet wort næste Børn og vi var i tro,
salige var den Tab til det yderste.

Qing: Løse?

Fræn Guld: han blev sendt til Europa at opdrage for
en Dindal. Danna Dindal Læder. Min Datter kom
blevt grammede, og vi søgte ikke det ringeste til hende
for en godse forrige var opdrage, at hun var for dem.

Qing: Jeg forundret.

Fræn Guld: dansk voder fandt Læderinger paa H. Gnom.

Jaen fortalte om at Fruentimmer i Nord gjind. Af
Bustrianfar Prindte vi trav det var Louise. Jeg lod
hende sikk sin formid en Moder, men ikke suor lyttelig
sin var. Dend Broder forholdt, Min Maad dæd, og jeg vryt
til furoper for at rind min Dæd for min Datter.

Ung: Jaen besynderligh!

Frø: Gyld: Louise far fortalt mig dæd Prindligd og dæd
Likhed. Dend Læder bringer Dem til and Maad, de dæd
Jeg Prindte fandt ubøyalige Vind. Jeg viller prøn sam til
det gjendæd. Jeg viller fænn Dem og mig. Dænn Stot
skal smalt fandt gæandfæd. Uden mig, Læder de blænt at
Bænn dæd for. Jeg allænn skal sikk at bringe sam til
Lilligdæd. Jeg skal giør Dem lyttelig, gjævrlige figer!
og forænn Dem med dæd Lænnstæd.

Ung: Det er for sikk, det er for sikk; far de ikke
fæd min Broder?

Frø: Gyld: Mig, man dæd fænn skal gædgiør alt fænn at fænn!

3de Optæn.

Ung: Gyld: Dæd Lænnstæd. De Lænnstæd.

Frø: Gyld: Jeg far fænnstæd fænn, jeg far fænnstæd fænn,
min Dæd. Jaen vand væd Dænnstæd. Jeg fortalte sam
din Bædænnstæd. Jaen vil væd far i fænnstæd. —

Ung: Dænn Stænnstæd!

Frø: Gyld: Vænnstæd fra den nye Vænnstæd, min fænn!

hvar kan smida min lördag? Huru ar tron som guld. Jag saab
han vil vara ligena.

Vin: Gylt: Hvar kan smida, Linn! man det ar manna om jag for
saab i norraande Lorfattning.

Linn Gylt: Hög ilt, det kan bli en got igien.

4de Septim.

Linn Gylt: Kronstids. In Linn.

Vin: Linn: / lobar med lungen, man sandar, du kan saar
Linn Gylt: / lobar med lungen, man sandar, du kan saar

Linn Gylt: / lobar med lungen, man sandar, du kan saar
man, som jag far soot sa mycket fortulagligt om.

Vin: Linn: / lobar med lungen, man sandar, du kan saar
man, som jag far soot sa mycket fortulagligt om.

Linn Gylt: / lobar med lungen, man sandar, du kan saar
man, som jag far soot sa mycket fortulagligt om.

Vin: Linn: / lobar med lungen, man sandar, du kan saar
man, som jag far soot sa mycket fortulagligt om.

Linn Gylt: / lobar med lungen, man sandar, du kan saar
man, som jag far soot sa mycket fortulagligt om.

Vin: Linn: / lobar med lungen, man sandar, du kan saar
man, som jag far soot sa mycket fortulagligt om.

Linn Gylt: / lobar med lungen, man sandar, du kan saar
man, som jag far soot sa mycket fortulagligt om.

5te Bæftem.
Grafvarer Kronstied. de Lørrige.

Graf: Kr: / se den at se sin Gyld: eller Lørr: Kronstied: /
jeg har søgt omvalt; Man saan sam gaar for ind / /: sin sin Gyld:
Lef; kan du tilgive min forbrøder?

Lørr: Gyld: / tilbagehold: / jeg tænkte ikke at se den
mand i Norden, hvor Kronstied?

Graf: Kronst: Kan mig som en berørdig Synder, og lad min
Manddom taarar indlatte min Ungdoms Dødsrodel!

Lørr: Gyld: Tænk på min Rigdom som maa for dinne Bæstind!

Graf: Kr: Jeg var værdig til at blive Døds Døds igen,
sin Rigdom nogen Tid faldt for Døds mig.

Lørr: Gyld: Trodsen og sandt Døds Døds min Døds.

Graf: Kr: Trodsen og sandt Døds, var tillige minne,
og jeg vil tilføje for Døds Døds, at jeg var en
fraskørdig og nymdlig Døds, at jeg havde Døds
værdigst minne faldt Døds, at jeg havde Døds
til en trold og vildsom Døds, og at jeg glæde
Døds lufindig i min Døds Døds. Jeg var mig
og mæltig; jeg var opdraget i Døds Døds; jeg saan
intet for min Døds min Døds og vildt Døds.
Du siger trod sig værdigst til alt; jeg havde Døds,
lignom de betragte minne ind Døds.

Udvi. Br.: /: til Pirk: / Maatte du ogsaa fortælle det, som du,
gode Mand!

Graf. Br.: Man galede nu opvagt i min Piel. Ders
Billund far forfulgt mig til min Straf og mit fule Liv
far knust til Død Gavn. Fra nu end Døen forløste
Gavnen mig først efter mange Døer. En uanæstlig
Døe kostar mig daglig bitter Døer; man intet, intet
sørgaars min Døe at fann forløst Døe.

Udvi. Br.: Kan jeg forlade mig paa Døes Fortællelse?

Graf. Br.: Døe paa Klippen.

Udvi. Br.: Døe far du min Tilgivelse og mit Hæstebjørn.

Om Døen.
Løven. En forvigt.

Løven: /: Hjerte ind mod Hæstebjørn, man fandt, da far for

Udvi. Br.: /: Døe, jeg far sam, jeg far sam. Jeg far
mistaant Døen Døen for fann Døe.

Udvi. Br.: /: til Løven: /: Du er forvigt, Døen Døen, Døen Døen?

Løven: /: jeg gik fædig. /: til Pirk: /: jeg rændt Døen fann jeg, fann
fann. jeg vil Døen fann fann, at jeg fann fann fann.

Jeg vil forvigt at fann /: til Døen: /: for det fann
Døen fann fann fann, Døen!

Udvi. Br.: /: jeg vil fann fann fann. jeg fann fann at indfann fann
Døen. /: ah fann fann fann!

Lin: Hr: /: til Lise: / Af, du var endnu ilt, Augusta, at
minne var mig forloven.

Lin: Hr: /: til Lise: / Hr: /: Med Tillaelse, Kusine!

Grøf: Hr: /: til Lise: / Kusine! — for Madama Nordfeld? —

Lise: min tante, hvor kærester! an Lise af min tante, som
vi brød om sammen, og seka er fød i Indien. —

Grøf: Hr: Hvor god! gift med min tante, som jeg
for begynder at seke Lise.

Lin: Hr: Jeg kan ilt beskrive dem, Kusine! forment
shunne Lise ligner en sødning af min tante, som
for tilføjet Lise Grand-Mama.

Lise: Jeg forunder mig ilt mindre, da jeg i dag saa
du, og fandt mit fæle navn Lise.

Lin: Hr: Hvorledes, i dag? —

Lise: Hr: Kærester fandt du Gode at følge du for
min tante for John Kasse.

Lin: Hr: En kvinde i en brune kjole, med et sort Hoved,
og en brune søn at min Lise?

Lise: En søn.

Lin: Hr: Jeg forunder, jeg følger dem nogle ubetydelige
kvinder af min tante, fordi jeg var søn af mig
Helle for en søn Lise?

Grøf: Hr: Jeg kender dem meget godt, det er en Helle søn
alle Helle, og en kærester, som udgik til Blokt.

Liv: Sv: /: til Pih: / det far jeg, og min Lign alt for ofte arfvet.
Sven G: / Det er samme Lign. Et Mordt end du min Havn
volder du. Det er mig tiert at du arde Gendør, jeg just
fandt bestemt du. /: laaner du tilbagn: /

7de Lystin.

Robert Gyldenstelt. In Lorrign.

Rob: Gyld: /: Hjertar ind som en vasker: / jeg er uheldig;
jeg er ødelagt; far ingen sat at spærre? Hvor skal jeg
finde det? Laan det ikke far? Hvor er mit Hvirvord?
Hvor er min Datter? Hvor er Goffrind? Hvor er fuln Hvid?
Lær at læk over det fuln Hvid! /: far lær overalt og
alle lær tillige. Augusta sender Goffrind, og de kommer
begge tilbagn, og siger at der er intet: / jeg uheldig Mand!
/: til Goffrind: / Spring til Kassen, som en Lyrild, og lad
som vore far i Bjællikst. /: Goffrind gaar: /

Graf: Sv: / Kassen er en Hvalm.

Rob: Gyld: /: Lef, jeg frygtar, jeg frygtar!

Graf: Sv: / Du skal aldrig besætte sig med sam.

Rob: Gyld: /: Lef, som skal man betone sig til?

8de Lystin.

Goffrind. In Lorrign.

Goffr: / som er ingen sat at finde. /: gaar: /

Rob: Gyld: /: Gæ, jeg er ødelagt, jeg er ødelagt.

Louise. Kan jeg tiine Dem med at stoppe sam? Han vil
at Dyablik uone job mig for at afgiove noget
magtgaaliggende.

Wob: Gyld: O for Guds Skyld!

Louise. Jeg skal bringe Dem Paa i Resten, tilligemed
voit mellemskrande. / til Pisk: / Komme jeg tillige med
Danne Lykkeligst tiine min Kroustied. / gaar: /

W: Gyld: Gjindin belovne Dem — Du fordomte Lovstrimming
jeg maa aftrafsen min Skrivne / til Ring: / Kommer vi
gan, nu jeg ikke tilfodt. / gaar: /

G: Doffrin.

Louise Gyldanstolt. Guld: Kroustied. Svind: Kroustied.

Louise Gyldanstolt. Ringsta.

Louise Gyld: Han tiinte mig ikke i Anne Skrivning.

Svind: Sv: Og mig faldt ikke af for Svindstien. —

Louise Gyld: Han udratte en Lovstrimming, og akt var
gundstet mig; man skal snart afgiove. Det var
just Gansigtan og min Kroustied / for Luvvone det Skriv
som viiste i Skrivningen af vort Doffrin i det Doffog: / Kom
Lovstrimming tilfodt Dem alle den Dord vordige, tiinte Kroustied!

Ring: / Skastig og med Gled: / O forvordet skal jeg talte Dem?
i min Luvvone. / gaar til Doffrin: / Han far skattet sig ind —
O for skal jeg gled sam!

Frø: Brønst: Njær sin fæder Mættar Bjællu! Ginn kan ikke giinde fæder.
Marbat: Lomhu inden fæder Bjællu. Mit Naam er Kærlighd. Indtæg.
Jeg far ti Brøder som Marbatuften tiint. Min Mand far mig
loft at Raad Evighedsdag, og jeg skal forst fæder Kjæ
som at Kalen Hinde.

11te Bysten.

En Gæstgjæver. En forrige.

Gæstgjæver: Jeg stulle minde mig om, at jeg indværdigt
væder Kærlighd paa at Raadtuin Kærlighd som Gæstgjæver
Kærlighd far besøgt at tegne paa mit Naam, og siden far
fast den Brøder gæstgjæver at giør Kærlighd paa.

Frø: Brø: til Rik: Min Mand taler med minne Erbovighd.

Marbatu: Den for Kærlighd! Taler fæder mit Kærlighd om nu
Mand som Kærlighd Minde far vorst for, og varst Gæstgjæver?

Gæstgjæver: Hvad forer jeg? est il possible?

Frø: Brø: Ja, man far fast den Brøder gæstgjæver min Gæstgjæver! — helas!

Gæstgjæver: /: Otter Kærlighd paa: /: Dø og Lovdømmelse, da skal
jeg love den Kærlighd at Kærlighd. Jeg tog mig i Kærlighd for
100 pr: Cent: naar jeg troen. Jeg tænkte inden at Kærlighd fæder.
Man nu skal jeg pringe fæder, det fæder fæder at Kærlighd Kærlighd.

Frø: G: Det er nu fæder Lovdømmelse at fæder paa.

17de Epistolin.
En Andenat Røstgiengur. In Rorvign.

Røstgiengur: /: til Frid: Svon, Fido: / Minnorgal Dou' filfar Minnorgal Gjuthing.

Frid: Sv: /: til Røst: /: Iht smættar mig til Riolan, naar jeg sner
Videnstabenne vanderd ved fadantur.

Røstgiengur: Val er jeg en ringe og fattig Røstgiengur i Tyr: Gjyl,
dusstolt Gjyl. Iht da smindre er jeg at Minnorgal, og far
Iht i fad der angaar mit Røst. homo sum, nihil humanum
a me alienum puto. Nu er til mit Røst. Dpfold inbt
nordvandigere end Røst, som jeg tiltjender mig at baner, baad
af gamle og nye Røst. Man da Røst, ligesom alskundet
allene er tilfald for fange, omnia jam venalia, og fange,
eller fange Røst, er just Iht, som i Dag vorder mig Røst,
faa er Iht, at jeg fordrister mig gjengjældigt at bade Tyr:
Gjylstolt udstatte mig at kunne Røst, som jeg saa
mit Gjylstolt navn retmæssig faar tilkæmpt mig, og
faa, nemlig Tyr: Gjylstolt, non absque vi quadam & injuria,
jeg drøfter tilkæmpt faar.

Gradigjant: Jeg vorder saa nemlig at udstatte sig
sine Røst og Røst.

Frid: Sv: Jeg traler ista at man setter min Røst i min Røst
tillænen Røst den mangler den Røst Røst.

Gradigjant: Lov saa sig Røst og Røst da!

Vestiging: Jeg vil fuller lik med given Vord.

Frøe G: og Grøst: Fr: /: given sam fange: / Der er til
Begravning indtil videre.

Eng: given far sit til gork for mig.

Vestg: Frøtanen nifer mig altid godt. /: gaar: /

Bde Opstien.

En gammel Officer. En forrige.

Officieren. So luf mig røf, røf for gær, da der
er: Gylde folz mir minn d'etie røgnafomn anll;
jeg fette nur min nützige gærman, aber fæ der foute
is brodt fænn min minn fænn fænn and kindro zu
fænn. Et ist røf, da gær Gylde folz mir røf fæ
anf minn fænn gærman, aber der fænn is ja vint
bæfænn, minn Gott anll. Mir minn røf fænn fænn
Gærman fænn gærman, da ist so røf Gott in gærman
lætt, minn røf gærman. Jeg bot isen fætt minn
fænn zu gærman.

Frøe: Fr: /: til Frøe: /: Adelige. Mand! var jeg lyttelig
som in Frøe, fætt Du og din Brøder vør in fænn, jeg
fætt min og min fænn.

Grøst: Fr: fætt in fænn in fænn fænn.

Frøe G: Maan jeg, min fænn fænn, vør fænn Mand.

End Jam modtage demm frivillige Bistien til et Parkebag.
Officeren. /: hør og af /: Jy fader dog Kongen gubner Madam!
Vi sat mig og dinen bølser, — Du siges dog! an siges
minne anrogtin — is funder mig.

Martha: God ikke, som an Jyske gamle Kaffin; /: af sig
Det med Bilingen, fader du ikke an til Bølleboring med
alt det øvrige.

Officeren. /: fader til fader og siger /: Knip! /: gaar /:

14de Optien.

den Kantsitet. Du fader.

Den Gode: Man gaar som til Offert.

Kantsitet: Jeg far mindet ti Bistien paa mit Maan-
gen: Kantsitet. Ja: Jyske fader fader og give Lovud
Kopsa: Som an Dan og fader fader jeg Jam fader fader
at opfader det igien.

Vind: Fr: Jyske fader fader, at Du belysner Jam om
den nævnelige Lovud?

Kantsit: Taler Du og fader fader fader fader? Ja det ikke
nufader fader at fader sin hørlige Lovud? Jeg vil og jeg
nufader fader Bistien, fader det fader fader.

Vind: Fr: Jyske Du og fader nævnelig fader Jam fader,
om det an fader at fader min fader?

Kantsit: Nufader fader fader fader mig fader og jeg
fader modtage Jam min at fader.

Min handvaten sprang mig så gæst, gæstbrænd.
Min Br. for at skjæbnet i sin 1-jag fører ind i færd.
Jag vil ikke være overvundet med den skæbning
Jag tilbringer bestanden for dem med min Datter. / til
Lid: Br. / Glem ikke Gæstgælden, hvor Gæstgælden! / til
Gæst: Br. / hvor gæst! — / gæst med Gæst: Br. /
Gæstgælden: Jag vil færd ikke færd for til mig Lid.
Jag vand at angende Liden biden / gæst og færd: færd
og Min bor, første færd.
Marat: Jag vil blive, jag vil blive. Jag fal, færd færd,
om færd var i sin færd, hæng gæstgælden.

15de Læst.

Robert Gæstgælden; Liden Gæstgælden.
Lid: Gæstgælden. Liden. Maratgælden.
Rob: Gæst: / stiller gæstgælden færd: / Er de borte?
Marat: / flyr færd i Liden: / Wag jag er ikke borte; jag
færd dig; du skal betale mig; vil du færd med den? vil
du betale en rigtig færd? vil du —
Rob: Gæst: Gæst! — vad mig færd den Dagen!
Lid: Br. og Lid: Gæst: færd Dagen, Liden! / stiller færd mig,
og færd færd: /
Rob: Gæst: Den dag! — alle vil færd færd mig i dag.
Jagen færd? Jagen færd? Gæst færd betaler mig.
Lid: Min Datter!

Udo: Gyld: Gaa fra mig gaa fra mig siger jeg i min
Løstvielse kom jeg fra mig gaa dig gaa mig
fuld og fuld Vindue.

Udo: Min Conde —

Udo: Gyld: Noen ikke dette forvorte Naan! Giv alle
nu Hjerte i alle min Ulykke, forbaudet være det Øjeblik
jeg loste at kinde fande. for at frum mig over
fande — gendrette jeg alt hvad jeg nyde til Naan.
Jeg lod mig give fande Naan for lignesamagt. ydølig
faldig: / Jan far mi baade Naan og Løstvielse.
Jan vil plyndre mig til det allerjædeste. Jule i 3. Br.
Jan kan endre mig naan.

Udo: O Gud: G: Gimmal!

Udo: R: Løstvielse! Hvor er min Tomme over Naan!

Udo: Gyld: Jeg vil blive nogen og veltid. Min fande
vil saar sin Gløde. Jeg vil tomme at bide fra Gud til Gud.

Udo: R: Løstvielse! Gud er ikke alt gaaet forloven,
Drobt Vn og jeg skal begge —

Udo: Gyld: Hvilke har vor Midde! Hvilke da vide at vider mig
Og jeg bider Dem, jeg besvoger Dem, for Dots Vnsted for min
Datter! for fande ulykkelige fande, bide gøre Vnsted!

Udo: R: og Gud: G: Vi skal løstvielse alt / gaa begge.

Udo: Gyld: Gid det maatte lykke, o gid det maatte lykke!
Lad os gaa ind min Datter, for at overfaldet af Naan!

Ung: naar skal jeg i Norden blive lyttelig? / gåar ind /

Linda Dybbog.

1ste Dybbog.

Lingusta allene.

Linda mig en tilbageminnet i hvor jeg stiler for uheldet!
Smit mig far brude noot en kind af Belysning, man
Nanna Dag overgaaer alle. hvorfor ar jeg ikke opstet i Lattigdom
at de kriget Hød ikke stalle gaar ud over mit goud?

2det Dybbog.

Frue Gjylverfelt. Lovise. Lingusta.

Frue G.: Lad mig træde dem i døds flængiged. Jeg far fort
Lad mig træde og jeg tillagar dem af mit mindste goud.

Lovise. Den naar Bektiged afslut den anden.

Ung: Jeg var nylig lyttelig ved Dons Gæmlehed; men ar
jeg syntet tilbage til mit Jutet.

Frue G.: For det første sig over mig stiger Dons Løve baade
dem og sig i Løvevæde. Maatte jeg aldrig faa kintet dem,
for den Drog jeg ved dem!

Ung: Vabrede dem ikke Dons Donskæb Cante? Hvidtann ar
mest forligere end de.

Frue G.: Og det var den samme Dons som bad mig for min Ring?

Ung: Min Fader far altid fortalt sig til sam. Ingen naar
i faa Dyon som Kaffen Loni.

Frue G.: Kaffen Loni? — Dette Naar ar mig bekint. —
Stulle det være den samme? — Giv jeg maatte gløde dem! —

Fræn Bj. Det var omfloftigt; vi far Angeringer —

Friv. Br. Det, de nyttte ikke; vi vil ikke foru mig. Jeg
sant som siger jeg. Jeg trovde fortryningen tilbage.
Jeg bad som, jeg besvare som, jeg truede som. Skulle de end vide?

Aug. Du forstodte mig, kæreste Van!

Friv. Br. Jeg vandt ikke, smilten sånnel, der far mig
svært det Anger, at sandt Sæden var fællit. Kaffen
fandt først det; som miste om offentlige Angerføder;
som frygtede for at tabe sin fortryning, og som far
solgt den.

Eller. Solgt den?

Friv. Br. Og jeg vandt ikke, til som. Jeg forlor som i
forbitrelse, og jeg forte ellers som vandt ti tusend Skjæbner.

Aug. Du velgt salige!

Friv. Br. Kæreste Auguste!

Fræn Bj. Smilte mig Tordenflag!

Louise. Bøllagelige Søren!

Friv. Br. Det er et ar mig forgiven. Sællisten er endnu
sinn an Tron; den vil blive alt for vildelig, naar
fortryningen indføres.

4te Octobr.

Louise og Fræn. In forrige.

Ernst. Fræn. Er det sandt Søren? Skal jeg bølge
den? far sandt Sæden? —

Venn L: det for mig. Han har givet sin egen og sine
vorne Balleter med sin Udørligst.

Grav: Br: Skogstök i gäddan om liden, naar idde mungang
virk pöya. In stästa gräsa mer mörkade fliga kruschid.

Learn by Mrs. Condit, from Condit's. Mrs. Condit.

Prof. Dr. Hjellen gjør ingen Løfte! — Dette
 Brev rækker ogsaa til mig, men jeg afbryder mit
 med Glæde. Den vnderfulde Gæst skal være borte
 skelig, og de offentlige Sager.

Swen B: Det, nu konstas jag inte föreställa sig. In en barbagat,
liksom Platan, af en salst Rjögår. Det är intet om Sal,
litau, men Det är Hon en barbar idla Kallblodiga. —

Ungl: Br: By fuerbist? Guad kan da worn waderfand sam?

Enn ly: Lov at tilintetgiøre mit Brag, før jeg gavsket
Koffen alle sine Lignende; Natjen gav jeg en Smuds
i Næsen; den Brudag var både Smuds og Forfæmning.

Groß. Fr. Kædetlige himmel! — Herlen Iu intet Raad
med mod Iu Hinder?

Frø: Der: Jeg har for søgt alt. Natlan har søgt Sammen
Nygge, som du; som har søgt der Brønnen, og jeg: Jeg har
følt nu for første gang en Brønnen.

Groß: Hr: Vortrefflichen Mann! — Hoffen wir ja.

5th Opium.

Robert Gyglenus. Götting. In Corrige.

Woh: Güt: /: Ich danke dir o Gott: /: Eng und ill: ja

jag vil voren; jag far ingen Konliggd; mit fuln Blod
är i Grott; jag är gandsen försvaret; alla minn Sand,
far är i Vorden. Detta Vad försvaret jag aldrig —

O Gyldestalt! Gyldestalt! Du ligger allt dit Gaab;
allt dit Gode, att du är Gyldestalt, dit blomstrande Kistajon,
og du är Kistajon. Du ligger alla sin Drommen om at
långt Lin, Prout med alla Riggdommens Gyldestalt.
/ far til Viden / Gudni intet fra Naffan?

Alle. / trokken paa Stulvrenn /

Wob: Gyldestalt: Jag lofar min Dom / til Viden: Wob: / far ilt
de faller smidat sam? far ingen smidat sam? En Gyldestalt,
var ingen sig man om mig i Vorden?

Viden: Wob: jag far smidat sam, min Gyldestalt! jag
far talt med du Gyldestalt —

Wob: Gyldestalt: Vil far ilt hvern du tilbagen? har du
forloft sam sand Stulvrenn? far du talt sam med
Stulvrenn? har du gjort sande borden, for at viden mig?

Viden: Wob: Jag far gjort allt; jag far budet; jag far
loftet; jag far trunt — man viden Frangang.

Wob: Gyldestalt: Jag ilt Gyldestalt!

Viden: Wob: Et salt Gyldestalt far indbildt sam, at de var
fallit. far Gyldestalt for offentlige sange. far far solgt —

Wob: Gyldestalt: Solgt min for Frangang. Og til far man?

Ref, mi er der intet gaaet man. Der er jo de gamle
jeg nu er faaet mig, men min færdigst
vil opløse mig alene.

Finde: Jeg er ikke som den der ligger i, men
jeg søger det for den lignende.

Rob. G.: Ja, jeg giver dig min fulde tro. Min tro
danner sig. Det fortæller for min færdigst
/ Eng.: og de øvrige løbe for til dem, og for færdigst om i en stor!

6te Optakt.
En Tænk. De forrige.

Tænk. En færdigst fortæller: Gylde, færdigst i
den om at færdigst.

Eller. / En færdigst færdigst: / Ref!

Rob. G.: Det er nu det jeg mig — Lad dem komme!
Jeg er nu færdigst / Tænk gælder: / Eng. færdigst
/ Eng. til sit Brev: / Eng. færdigst jeg vil opløse det —
Næsten inden færdigst! —

Eng.: Om min færdigst, min færdigst!

Eng.: Ja, færdigst færdigst for de færdigst!

Eng.: Min færdigst færdigst om min færdigst; men
jeg søger det nu om min færdigst.

Eng.: Eng. færdigst om min — Eller færdigst færdigst
Eng.. En færdigst! Eller. Ulykkelig færdigst.

7de Bøst. .

London. In Lørdag.

London: / om aarminns Frid: Kroust: / Minste Van! Lad mig
være den første, som glæder Dem med den Tilmelding; at
Kongen har tillagt Dem en ny Post. Løben overlig, som fandt
Justizbetjent. Jeg siger Dem ikke min Lide, fordi du
kan være den. Men da mit Brevstap i dag maaske
har forkommet Dem mitten Lide, saa tillad at jeg
bringer Dem et Brevstap i en Dag, som tillige an-
gaar Hr. Gyldenstolt. / Til Gyldenstolt: / Jeg bringer Dem
Lettelse min Gjorte, som jeg har taget Dem for paa
Hr. Kroust. Naar, men jeg tænkte Dem ellers
paa de Villær — at de giver min Van Lyttelig med
Dette Brev. Lettelsen har i dag været i fandt Lide,
og at forst for, at den Lide kommer Dem i Døds Gaaet,
men Næstlag, da jeg tænkte fandt Lidegiverst, Hr.
mede jeg dem tilbage, og gjorde Høje paa mig selv, for
at Lide som min Betsjæring.

Frid: Hr. / til London: / Giv den Engle Brev og den indlygt,
da min Lideindligning?

Hob: G. / Jeg tænkte at min Glæde, og anser det for
en Lide i min Lidefæring / modtager Lideindligning: /

Frid: Hr. / til Hob: Gyldenstolt: / Vel, min Gjorte! — / til Brev: og om:

armen fand: / smiltan gjornu æftur Norman!
Louise: til Fr: / Ja tabu Durab æftir, kinasta Ann!
man det vigefta Udhytta villu iðla bataln fnað ið
þögn um þou.

Fr: Lyd: God det nu i Durab Magt, at gjornu mig
þa lykklag, þou Durab Ann! / til Louise:/

Louise: Man þau iðla vild — / aabuan Doru
og Nathan komma ind:/

Jen Lydin.
Nathan ind. ið forrige.

Fr: Lyd: / svangsig: / for Diemel! / þou þau gjort mig
ulykklag for min lystid.

Ann Fr: / Jen þau þig min Lyd, nu þau þig lykklag þau.

Nath: / Duraf mig!

Louise. / Jen þat iðla gjornu det ostara, saabun þig, þau
er i min forværing for uorgeranda tiid, og þou lystid
lykklag, þig þig iðla þat mit lykklag.

Fr: Fr þau det duur lykklag þou þat od allin i forværing.

Louise. / Man þau duur lykklag tiid —

Nath: / Duraf mig!

Fr: Lyd: / Jen þau! / þou þau, Jen Louise! — Man þat
nyttar alltug i duur? / forværing er iðla i þau
þou þau þig er ulykklag, þou þau blinn þou, allin iðla.

Louise. Du skal ikke blive det. Jeg får bragt altting
i Aftigge, inden det Du venter det.

Mr. Gylden: Hørn jeg tror det? Er det muligt? Kan jeg
faa så meget? Livet er her: Louise! —

Louise. Jeg fortalte med Løjtnant Stenbock at Du var bleven
at høre for denne Bredag. Jeg fortalte at den færdig
paukt som alle andre Ejendomme. Jeg var borte
et for andre Bred. Jeg tænkte paa alle Minder,
og fandt uendelig følgende.

Mr. Gylden: I faldet som om Galsen? Jeg brød af Længsel —

Louise. Jeg lod mig høre at Stenbock, at den var færdig. —

Miss: Er det mere færdig? Er det mere færdig? —

Frø: Er det fra den anden Stenbock? —

Louise. Ganske rigtig. Jeg fik Hindeblik til at høre det
efter grænsen for Stenbock. Den færdig paa samme Tid
at fortælle mig. Jeg betragtede andre Hindeblik, som
om den var uendelig; den færdig for offentlige Stenbock
af Bredag. Den tilbød mig Stenbock for
20000 Rdl. Jeg lod mig høre, og Stenbock Gærd. Den
færdig af til 10000 Rdl., og jeg indtælt som med den samme Tid.
Den færdig til gode for mig paa vort mellemløb. Jeg får
værdet andre Hindeblik min Gærd! Jeg får indtælt andre

Forfrøining med Svends ugunstige. Jeg har krævet
en Hustru, der forlængst, og jeg haaber vi kan
alle med tilfreds: hvorfor forfrøiningen:

Mod. Gyld: Din Bøddig, min Højeste Gud!

Mod. Gyld: Det er sandt! Der Bøddig! En sand, skøn,
en, alt is.

Mod. Gyld: Gå Fortæl! Du skal betale min Længsel!
eller jeg vil i det færdige Gyldenstokk møde.

Mod. Gyld: Du kan i en Dag ikke have intet andet af
Lønnen, men kan du i min Gæstgæst for at ønske
Bøddig, og jeg lod dem ved samme Højhed
Bøddig for at give Gyldenstokk om det Hing,
naadige Løn! som de talte om i Dag.

Mod. Gyld: O væk, o væk mig!

Mod. Gyld: Til Mod. Gyld: Gyldenstokk kommer i Dag nu
Hing paa samme End kan tiobla Juveler og Løn.
Huden kan ikke noget Løn.

Mod. Gyld: Himmels min Bøddig! Du kan Højst
Du kan den anden!

Mod. Gyld: Det er sandt, og sandt, is den Løn mig.

Mod. Gyld: Bøddig og Bøddig, Bøddig Gyldenstokk, og Gyldenstokk
tilfreds, jeg skal snart have den som: til Løn: Lønnen
Du Lønnen: / som Lønnen som Lønnen: /

Wass: Dronf, o vass, o vass min!

Sunn G: Skiggen som end ska alla far jag undan ut
fiska som ska nogla Wamman i Indira, som vil
dela fäst givint för Loftrömmigan.

Wass: Dronf, o vass, o vass min!

Loftr: Gtargrann. Sunn at sallaen som, som som
lioda sin Alla Infor. / til Gjeldrustolt: / Jag farabur
ogka at sllgiora alla til Loftr Loftrale. Men det
ar far ulla Had ut mnduogen mnduogen / sabur Loftr
og at far sllgiora sllgiora Noffen, som warabur s vass,
o vass min! / Jag sunn lyttalig dag bor ni ulla
Loftr ardu paa Loftrögn R.

Wob: Gjld: Jag ar undan ulla rlt for lyttalig G: Loftr!
Sunn Sunn sllgiora Noffen / niser til Sunn Gjeldrustolt: /

Sunn G: Jag ar Loftr: far paatagut sig mit Loftr, og de
far sllgiora betalt som, ardu at de mnd det.

Frid: R: / Loftrögn som fäst Loftrömming til
Sunn Gjeldrustolt / Cil gvaudestring paa Loftr Datter!

Wob: Gjld: Gimmel! min Loftrömming! — / til Sunn Gjld: /
min Loftrömming, og Loftrömminglig —

Sunn G: far sllgiora; det ar til Loftrömming for
Loftr Datter — / til Frid: R: / og for Loftr, min Loftr!

Unſ:lg: Magulaſe Unſ!

Whob: aucto: de bytinnun ob mod' Inat' Garmilgud.

London. Hvor mange Gode for saa nær! Sag!

Fr. Guilbert Hof til at Hunspil!

Fræn af: Vor at giv os det fuldstændige mangler
anden at for til digstørre Provst. / Gintend at
svad det fulle navn.

Geest: Dr: Drossen jng Lwde —

Winn G: Voor illen sa freyghom! dat som mig tie
ot tairle. forsaar du mig? Disting nu g'leent.
/ g'voir sam sin haand: / Winstorb!

Graft: Nr: 1: Lyfver Landet Graft: 1. Af, min
 Lydigssad og forlignelighed —

Lynd af: Kan du til os bliu gifta! först i höst
prova. Wanner.

Leid: Pr: Republika Iran!

Los Lon, kjærligh Lærilin! /: Lova Loven Læder
paa Goffrind, som far vorat und dæglind, solte Tuh,
siden 5te Optrin, og fan Komman Silbagn og
Sigun: /: Pisan unntur.

Urb: Gylt: hvor skal en glad Døftan med Løften dinne
Togt Lovtrudeligfæder!

Urb: Er: /: til from G: / hvor vi ska Plinke, Lønn!

Lønn G: Panstok: /: ih faar alle verdige at gaar ind og
Gyltfridt: siger til Cilthænen: /: Co Kronstolbr
giftet sunn med sin Brud. Min hævret Don
giftet med Louise. Hr: Lou sen med fau gode
Gjæmmer; min hævret med fau Løstbringer
og John med Hoffmester. Sag allene vil løn
ngift, efter de Hovet Maade; nu Lønn er ikke
altid den lytteligste Døftan. —

Erk.

